

РЕШЕНИЕ

№ 4383

гр. София, 02.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Луиза Христова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4948** по описа за **2021** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания във връзка с чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба на Ц. Г. Т. срещу Решение от 31.03.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 111-и състав, по НАХД № 14403/2020 г. С решението се потвърждава наказателно постановление /НП/ № 42-0001273/29.07.2020 г. на директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – [населено място], при Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, с което на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1500 /хиляда и петстотин/ лева на основание чл. 93в, ал. 5 от Закона за автомобилните превози /ЗАВП/ във връзка с чл. 27, § 2, изречение 1, предл. 2 от Регламент 165/2014 г.

Касаторът моли решението и потвърденото с него НП да бъдат отменени. Липсвали по делото доказателства, че лицето, което е извършило контрол на пътя, има съответните за това правомощия. Допуснати били съществени процесуални нарушения, пречатващи правото на защита на наказаното лице. Неправилно били изписани имената на последното – Ц. Г. И.. В писмени бележки от 09.06.2021г. излага съображения за допуснати съществени процесуални нарушения /чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН/. Не било изяснено от колко часа и на коя дата, както и колко

километра е изминал водачът с управлението на чужда карта и дали превозът не е извършен от екипаж на двама водача. Твърди се, че тахографът разполага с две гнезда за поставяне на карта и при управление на екипаж едната карта не се използва. Моли НП да бъде отменено. Подробни съображения развива в писмени бележки по съществуващото на спора.

Ответникът – РД „АА“ С., редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XII-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Решението на Районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 09.07.2020 г., около 19:00 ч. Ц. Г. Т., управлявал съчленено превозно средство в състав от товарен автомобил – седлови влекач с рег. [рег.номер на МПС] и прикачено полуремарке „Ш.“ с рег. [рег.номер на МПС], и двете собственост на [фирма], в района на местността „Шарена чешма“ на път Е-80 с посока на движение към [населено място], като извършвал международен превоз на товари по маршрут Република У. – Република България. При управлението на моторното превозно средство с монтиран дигитален тахограф С. серия № 4169639 Ц. Г. Т. използвал карта на водач № 000000A57Q000, издадена на Ц. Ц. Т., т.е. на друго лице, тъй като на ГКПП К. изтекло времето за управление, а искал да се прибере по-бързо у дома. За нарушение на чл. 27, § 2, изречение 1, предл. 2 от Регламент 165/2014 г. бил съставен акт № 277651/13.07.2020 г. Издадено е процесното НП, с което на водача на МПС е наложено административно наказание „глоба“ на основание чл. 93в, ал. 5 от ЗАВП. При така изложената фактическа обстановка, СРС е приел, че актът е съставен, а НП – издадено, от компетентните контролни органи съгласно разпоредбата на чл. 92, ал. 1 и ал. 2 ЗАВП без процесуални нарушения и в съответствие с материалния закон. На това основание потвърдил НП.

Настоящата съдебна инстанция споделя изводите на въззивния съд. Неоснователно е твърдението на касатора, че по делото липсват доказателства за компетентността на лицето, изготвило доклада с рег. номер от 13.07.2020 г. В конкретния случай не се твърди, че в доклада са обективирани данни за извършването на процесното нарушение. Напротив – въз основа на доклада на 13.07.2020 г. е извършена проверка, при която се установява, че на 09.07.2020 г. Ц. Г. Т. е използвал карта на друго лице. На 13.07.2020 г. се установява съставомерното по чл. 6 ЗАНН деяние и се открива неговият извършител по смисъла на чл. 34, ал. 1 ЗАНН. Проверката е извършена от лицето М. Я., в качеството му на инспектор, който разполага с материална компетентност да състави акта за установяване на административно нарушение и към който момент е формирал обективен извод за осъществяването на последното. Това съждение изцяло кореспондира с изслушаните свидетелски показания и посоченото в

АУАН като приложение – доклад, обяснение, извлечение от дигиталния тахограф и картите на водачите на преносим носител. Твърденията, изложени в писмените бележки към касационната жалба, че не били изяснени датата и часът на извършване на нарушението, са неоснователни. Ирелевантно е обстоятелството какво е разстоянието, което е изминал водачът при управление на МПС, тъй като елемент от фактическия състав на нарушението е самото управление на МПС с чужда карта. Сочената за неспазена норма не въвежда изискването за определена продължителност на действието. Относно възражението, че не е изследвано дали превозът всъщност не е извършен от екипаж от двама водачи, с оглед разпределената доказателствена тежест провереното лице следва докаже, че на конкретната дата превозът е извършван от него и от друго лице, чиято карта е установена като използвана - Ц. Ц. Т.. Това е факт, благоприятен за касатора, и поради това той следва да представи доказателства, с които да обори обвинителната теза или поне да внесе неяснота в нея досежно действителния извършител на съставомерното по чл. 6 ЗАНН деяние. Такива доказателства не са представени по делото, като напротив – съдържа се изрично обяснение от 13.07.2020 г. от Ц. Г. Т., с което той признава извършването на нарушението.

Неоснователно е изложеното от касатора относно погрешно изписване на трите му имена в НП и АУАН. Вярно е, че в тях за нарушител е посочено лицето Ц. Г. И., ЕГН [ЕГН]. Вписано е, че същото е с адрес: [населено място], [улица]. Жалбата е подадена от лицето Ц. Г. Т., който не оспорва факта на извършване на процесното деяние, подписало е АУАН без възражения, дало е обяснения по случая и е депозирало жалба, по повод на която е стартирало съдебното производство. При служебно направена справка в НБД „Население“ се констатира, че на ЕГН [ЕГН] съответства лицето Ц. Г. Т., с постоянен и настоящ адрес: [населено място], [улица]. Следователно, погрешното изписване на фамилията на наказаното лице не е процесуално нарушение от категорията на съществени, което да обезпечи извод за отмяна на НП /чл. 42, т. 6 и чл. 57, ал. 1, т. 4 ЗАНН/. В допълнение: съгласно чл. 8, ал. 1, т. 1 и т. 5 от Закона за гражданската регистрация сред основните данни за гражданската регистрация на лицата са име /собствено, бащино и фамилно – чл. 9, ал. 1 във връзка с чл. 12-14 с.з./ и единният граждански номер. ЕГН е административен идентификатор на подлежащите на регистрация физически лица съгласно чл. 3, ал. 2 ЗГР, чрез който уникален номер физическите лица се определят еднозначно /чл. 11, ал. 1 ЗГР/. В този смисъл чрез ЕГН [ЕГН] се определя еднозначно единствено лицето, касатор в настоящото производство и сочено за нарушител - Ц. Г. Т.. Допуснатата грешка във фамилното име – И. вместо Т., е техническа, а с това не се ограничава възможността на лицето както да разбере в какво се изразява насоченото срещу него обвинение и за кое извършено от него съставомерно деяние търпи санкционни последици, така и впоследствие да реализира правото си защита.

Съгласно чл. 93в, ал. 5 ЗавП „водач, който използва карта на водача, издадена на друго лице, се наказва с глоба 1500 лв.“. Съгласно чл. 27, § 1 и § 2, изр. 1, предл. 2 от Регламент (ЕС) № 165/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 година относно тахографите в автомобилния транспорт картата на водача е лична, като даден водач може да е титуляр на не повече от една валидна карта на водача и има право да използва само своята собствена персонализирана карта на водача. В конкретния случай не се оспорва, че на 09.07.2020 г. касаторът е използвал карта на друг водач - Ц. Ц. Т.. Този факт се сочи и от самия него в обяснението от

13.07.2020 г., дадено в хода на проверката. Той твърди, че на граничния пункт е свършило времето за управление, поради което е сложил друга карта на водач, за да се прибере по-бързо у дома. Уточнява, че не му е достигало време за около 30 минути, като в гаража е извадил чуждата карта. Ирелевантно е обстоятелството чия е картата, която е използвана. За осъществяване фактическия състав на нарушението се изисква да е осъществено ползване на карта, издадена на друго лице, доколкото даден водач може да бъде титуляр на една валидна карта, тя е персонализирана и може да бъде използвана само и единствено от титуляря ѝ. По безспорен начин се установяват твърдяното деяние и вината на неговия извършител, спазени са разпоредбите на чл. 42, т. 3-5 и чл. 57, ал. 1, т. 5-7 ЗАНН. Наказанието „глоба“ е наложено законосъобразно и явно справедливо в предвидения от законодателя абсолютен размер. Не са налице предпоставките за освобождаване от отговорност по чл. 28, б. „а“ ЗАНН, тъй като нарушението не представлява маловажен случай, а са засегнати обществени отношения, свързани с осъществяването на автомобилния транспорт, вкл. и международен такъв, и контрола върху водачите, упражняващи тази дейност.

Доколкото направените от Софийски районен съд изводи съответстват на фактическата обстановка и не са налице основанията на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 348, ал. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс, то съдът констатира, че касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение – оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 221, ал. 2 АПК Административен съд София – град, XII-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 31.03.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 111-и състав, по НАХД № 14403/2020 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: